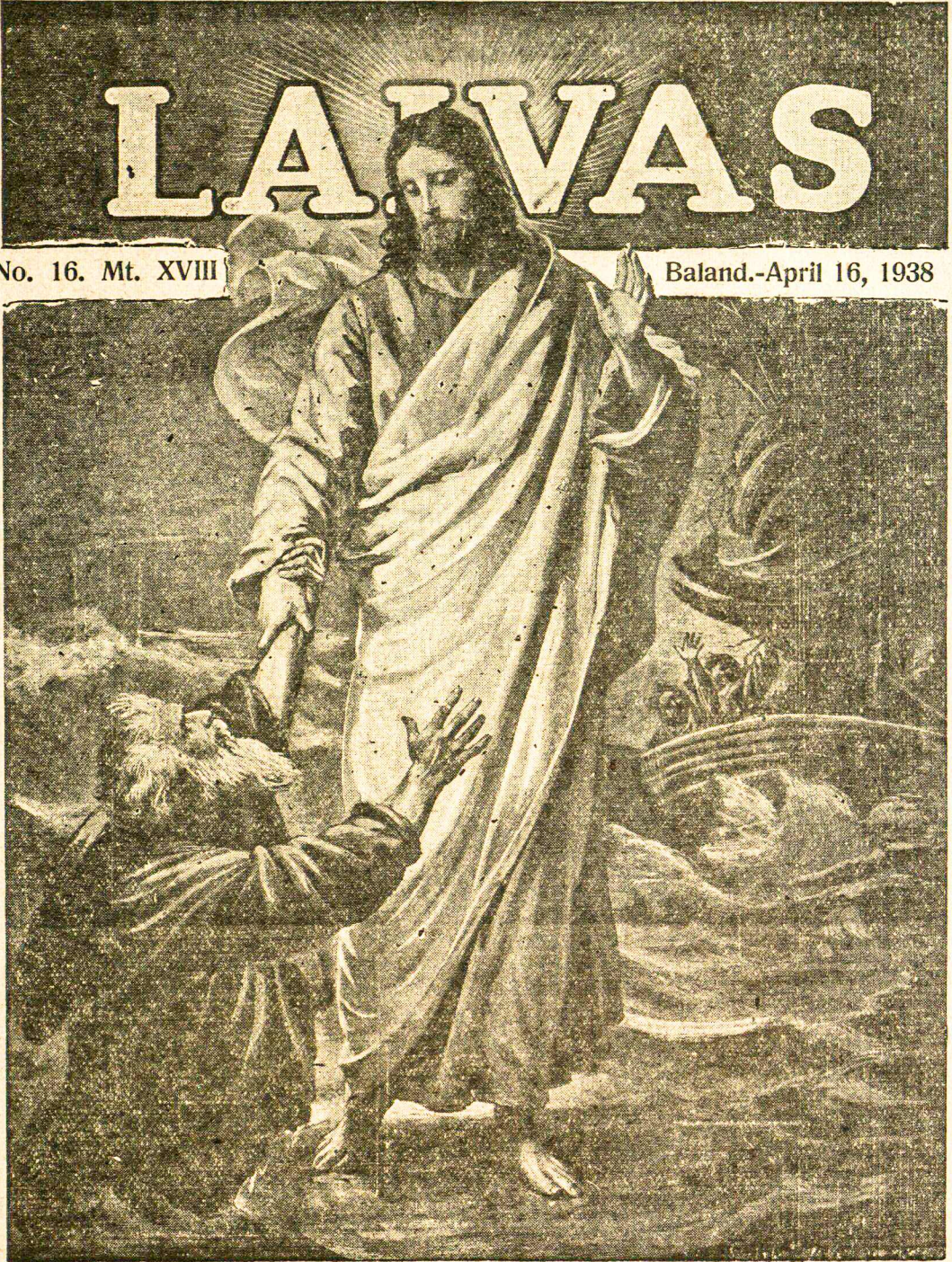

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 16. Mt. XVIII

Baland.-April 16, 1938

Velykų Sekmadienis

EVANGELIJA

I KOR. 5, 7—8.

BROLIAI: Išvalykite senąjį raugą, kad būtumėte naujas įmaišymas, taip kaip jūs ir esate nerauginti. Juk mūsų velykinis avinėlis, Kristus, jau paaukotas. Taigi, švenškime šventes ne senu raugu, nė piktenybės ir nedorybės raugu, bet nerauginta tikrybės ir tiesos duona.

LEKCIJA

MORKUS 16, 1—7

ANUO metu, Marija Magdalena, Marija Jokūbo motina ir Salomė nusipirko kvepalų, kad atėjusios pateptų Jėzų. Labai anksti pirmą savaitės dieną jos atėjo pas kapą, saulei jau užtekėjus. Jos kalbėjosi tarp savęs: Kas mums atris akmenį nuo kapo angos? Bet pažvelgusios pamatė akmenį atristą; buvo gi jis labai didelis. Įėjusios į kapą, jos pamatė jaunikaitį, sėdintį dešinėje pusėje, apvilktą baltu drabužiu, ir nusigando. Jis joms tarė: Nenusigąskite; jūs ieškote Jėzaus Nazarėno, kurs buvo prikaltas ant kryžiaus; jis atsikėlė, jo nėra čionai; štai vieta, kame jį buvo padėję. Bet eikite, pasakykite jo mokytiniams ir Petru, kad jis eina pirm jūsų į Galilėją; tenai jį matysite, kaip jis yra jums sakęs.

Linksmā Alleliuja, Alleliuja! Alleliuja!

LINKSMĀI skamba bažnyčios varpai... Ir kodėl ne! Kėlės Kristus, mirtis krito, Aleliuja! Kristaus prisikėlimo įvykis, tiek jau kartų mėgintas išgriauti ir vis likęs nepaliestas, ir šiandien tebešviečia mums, kaip jis švietė pirmųjų amžių krikščionims. Todėl, mūsų skelbimas yra tikras, prasmingas ir mūsų tikėjimas.

Velykos! Linksmā diena! Ir kaip prisikėlimo varpai sugaudžia lietuvių - katalikų ausyse nenutildomai ir galingai. Aleliuja ašdai aidi visame plačiame pasaulyje...

Prieš Kristų žmonės švėsdavo Velykas. Tik, anais laikais Velykos buvo visoms tautoms kažkokia pavasario šventė... Jos neturėjo dieviškos prasmės... Dieviškos Velykos neša ir Prisikėlimą ir Išganyimą.

Balandžio septynioliktą visus krikščioniškas pasaulis vėl švenčia Kristaus ir mūsų Išganytojo Prisikėlimą... Katalikų bažnyčiose skambės žodžiai: "Linksmā diena mums nušvito, Kristus kėlės, Aleliuja! Džiaugkitės ir linksminkitės!"

Yra ko džiaugtis ir linksmintis... Kristus be abejonės mirė, bet ir tikrai kėlėsi iš numirusiųjų...

Kristus kartą atsikėlęs iš numirusiųjų, daugiau nemiršta. Aleliuja — skamba iš pergales giesmės. Aleliuja — iš Velykų džiaugsmu plandančios širdies. Tegul prisikėlęs Kristus gyvena mūsų širdyse ir namuose! Linksmā Aleliuja!

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

Iš Numirusių Atsikėlęs Išganytojas

Žiemos ledai susprogo ir pasileido, sniegas sutirpo visas. Medžių, pievų ir gėlių kvapūs žiedai pripildė orą — taip, kad kvapsnys taip malonūs ir saldūs, kaip atrodo, lyg eina iš rojaus. — Pavasaris taip pat atėjo ir į daržą Juozapo iš Arimatijos. Tas pavasaris buvo taip nepaprastai malonus ir gražus, lyg kad viešpatavo rojiška grožybė. Tikrumoje, argi gyvenimas neatbudo ir nesikėlė, tas gyvenimas, kurį Adomas ir Ieva pražudė Rojuje? Spinduliais gavus ir nemarus, Atsikėlęs Atpirkėjas ir Išganytojas eina tuo daržu, kaip naujas Adomas, apie kurį yra parašyta: “Kaip per žmogų atėjo mirtis, taip per žmogų ir mirusiųjų atsikėlimas. Ir kaip Adome visi miršta, taip ir Kristuje visi bus atgavinti” (I Kor. XV, 21—22).

Marija Magdalena, ir Marija, Jokūbo motina, ir Salomė, Velykų ankstyvą rytmetį atėjo į daržą, kad kvėpalais patepti numirusio Viešpaties Jėzaus kūną. Prie kapo jos pamatė angelą baltuose rūbuose, kurs joms apreiškė, kad Jėzus Kristus kėlėsi. Ir, nudžiugusios, jos paskubo pas apaštalus, kad jiems pranešti linksną naujieną.

Tačiau, Marija Magdalena tuo tarpu likosi ir stovėjo pas kapą, laukė ir verkė. Jos didelės ir žydrios akys nurodė širdį, kuri yra nuliūdusi, nes nemato Atsikėlusio Atpirkėjo ir Išganytojo.

Beverkdama, Marija Magdalena pamatė du baltai apsvilkusius angelus, vieną prie galvos ir antrą prie kojų, kame buvo padėtas Viešpaties Jėzaus kūnas. Juodu tarė jai: “Moteriške, ko verki?” Ji jiems atsakė: “Paėmė mano Viešpatį ir nežinau, kur Jį

padėjo”. Tai pasakius, Marija Magdalena atsigrižo ir pamatė stovintį Jėzų, bet nežinojo, kad tai buvo Viešpats Jėzus. Jėzus jai tarė: “Moteriške, ko verki? ko ieškai?” Manydama, kad tai daržininkas, ji atsakė jam: “Viešpatie, jei tu tu Jį išsinešei, pasakyk man, kur Jį padėjai; aš Jį pasiimsiu”.

Ir, štai, Marija Magdalena išgirsta savo vardą, kurį taria balsas taip saldus ir malonus, kuriuo vien tik jos Mokytojas galėtų atsiliepti: “**Marija!**” Jos akys iki šioliai buvo užvertos ir beveik nieko aiškiai nematė, bet ji staiga pažino Išganytojo balsą, kuriuo tarė jos vardą. “**Rabboni!**” (t. y. Mokytojau!) ji pašaukė, drebėdama iš džiaugsmo. “**Mokytojau!**” skamba iš jos lūpų, iš širdies išeina džiaugsmingas balsas, kurs buvo sopulio ir skausmo sutrintas, ir nūngi ji ausilenkia ties Jo kojomis. Tačiau, Mokytojas sako jai: “Nelaikyk manęs, nes aš dar neužžengiau pas Savo Tėvą. Būk velyk pas mano brolius ir jiems sakyk: Aš žengiu pas Savo Tėvą ir jūsų Tėvą, pas mano Dievą ir jūsų Dievą” (Jon. XX, 17).

Ir Marija Magdalena nuėjo pas apaštalus ir apskelbė mokytiniamis: “Aš mačiau Viešpatį, ir Jis man tai pasakė:” Tačiau, kai kurį laiką mokytiniai visgi netikėjo šventųjų moterų ir Marijos Magdalenos džiuginančiam ir džiaugsmingam pranešimui, betgi netrukus Atsikėlęs Išganytojas pasirodo Petru ir Jonui, ir paskui kitiems apaštalams. Ir linksma ir džiaugsminga nuotaika aidėja iš vienu lūpų į kitas: “**Viešpats tikrai kėlėsi!**”

Tą pačią pirmą savaitės dieną vakare, durims, kame buvo susirinkę mokytiniai, esant uždarytomis dėl žydų baimės, atėjo Atsikėlęs Viešpats Jėzus, atsistojo viduryje, ir jiems tarė: “Ramybė jums”. Tai pasakęs, Jėzus parodė jiems rankas ir šoną. Mokytiniai, pamatę Viešpatį Jėzų, džiaugėsi. Jis vėl jiems tarė: “Ramybė teesie su jumis. Kaip Tėvas mane siuntė, taip ir aš jus siunčiu”. Tai pasakęs, Jis kvėpė į juos ir jiems tarė: “Im-

kite Šventąją Dvasią. Kam nuodėmės atleisite, tam jūs atleistos, ir kam sulaikysite, jos sulaikytos”.

Vieno iš dvylikos, būtent, Tomo, kurs vadinasi Dvynas, nebuvo tarp apaštalų, kuomet Jėzus buvo atėjęs. Todėl kiti mokytiniai sakė Tomui: “Mes matėme Viešpatį”. Gi Tomas atsakė: “Jeį nepamatsiu Jo rankose vinių perdūrimų, neįdėsiu savo piršto į vinių vietą ir neįdėsiu savo rankos į Jo šoną, neįtikėsiu”.

Po aštuonių dienų mokytiniai vėl buvo viduje ir Tomas draug su jais. Viešpats Jėzus, durims esant užrakintoms, atsistojo viduryje ir tarė: “Ramybė teesie jums”. Po to Jis tarė Tomui: “Įdėk čia savo pirštą matyk mano rankas, ištiesk savo ranką ir įdėk į mano šoną, ir nebūk netikėlis, bet tikintis”. Tomas atsakė ir tarė Mokytojui: “Mano Viešpats ir mano Dievas!” Gi Jėzus tarė jam: “Kadangi mane matei, Tomai, tai įtikėjai; palaiminti, kurie nematė ir tikėjo”.

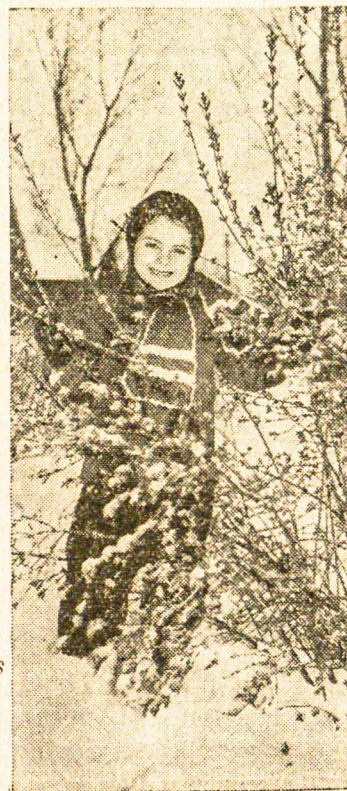
Ir Petro, kurį Viešpats Jėzus norėjo iš-tirti, tris kart jo klausė: “Jono sūnau, Simonai, ar myli mane labiau, kaip šitie?” Jis atsakė Jam: “Taip, Viešpatie, tu žinai, kad aš tave myliu”. Jis tarė jam: “Ganyk mano avinėlius”. Jis vėl jį klausė: “Jono sūnau, Simonai, ar myli mane?” Jis atsakė Jam: “Taip, Viešpatie, tu žinai, kad aš myliu tave”. Viešpats tarė jam: “Ganyk mano avis”. Jis klausė jį trečią kartą: “Jono sūnau, Simonai, ar myli mane?” Čia Petras nuliūdo, kad Jis trečią kartą jį klausė: “Ar myli mane?” Ir Jam atsakė: “Viešpatie, tu visa žinai, tu žinai, kad aš tave myliu”. Ir Viešpats Jėzus tarė jam: “Ganyk (ir valdyk) mano avis”.

Ir per keturias dešimt dienų iš numirusių Atsikėlęs Pasaulio Išgelbėtojas pasiliko su Savo apaštalais ir mokytiniais, kad juos įtikinti į Savo iš numirusių atsikėlimą, kad jų širdis uždegti su karšta meile dėl Jo, ir, per juos uždegti širdis visų tų žmonių, kurie yra gerosios valios.

Kaip apaštalamis ir mokytiniais, kaip Tomui ir Petru, iš numirusių Atsikėlęs Pasaulio Išgelbėtojas parodė Savo meilę ir teikė daug malonių, taip pat ir šiandien Švenčiausiam Sakramente Viešpats Jėzus vi-

siems panašiai teikia gausių malonių. Taigi, paties širdis, argi šiandien neplaka iš meilės ir su meile dėl Jėzaus ir Jo Švenčiausios Širdies, kuri atgalion trokšta gauti visų žmonių meilę. Ir Švenčiausiam Sakramente, ką gi tavo širdis priims, jei ne tą Garbingąjį Išganytoją su Jo beribiai Gailestinga Širdimi ir Jo maloningu prižadėjimu: “**Aš Atsikėlimas ir Gyvybė; kas tiki į mane, nors ir būtų miręs, bus gyvas**” (Jon. XI, 25).

Kadangi mūsų Atpirkėjas ir Išganytojas kėlės iš numirusių, mirtis prarado savo geltį (igėlimą). Ir nuo tada, būtent, Atsikėlimo garbingas rytmetis yra garbingai minimas ir artimas, ir Linksmų Velykų džiaugsminga nuotaika aidėja ties kiekvieno kapu: “Aš žinau, kad mano Atpirkėjas yra Gyvas” (Job. XIX, 25). Taip, su laiku ir dėl mūsų ateis tokios pat Velykos. Tada, kaip iš numirusių atsikėlė mūsų Dieviškasis Išganytojas, taip pat ir mes atsikelsime iš kapų, ir saulė daugiau nebususileis ir Šv. Velykų linksmas ir džiaugsmingas aleliuja niekada nenustos, nesibaigiančiai ir amžinai aidės!

*Baltos Velykos
bus kai kuriose
šalyse...*

Kun. A. T. (Samata)

Garbingos Šv. Velykos

ATĒJO pavasaris ir linksma diena nušvito... Kartu atėjo ir garbingųjų Šv. Velykų šventė: Kristaus iš mirusiųjų Atsikėlimo šventė!

Margalis, Lietuvos dainius, Šv. Velykų šventės iškilmingumą ir džiaugsmą giesta įkvėptais eilėrašciais:

Jau kēlēsi Kristus! Ir zemē ir Dangus,

Nudziugo, pragydo Karaliui garbēs;

Tegu gi linksmybēs šios atbalsiai brangūs

Nežūsta per amžius iš mūsu širdies!

Visais amžiais Katalikų Bažnyčia troško šią garbingųjų Šv. Velykų šventę reikšti ištikimiams savo vaikams, kad pirm visa ko ji būtų džiaugsmo šventė, kad krikščionių širdys prisipildytų kupinos laimės ir neapsakomo džiaugsmo nuotaika. Todėl, kiekvienas ištikimas krikščionis, sulaukęs garbingųjų Šv. Velykų šventės, su visais dalinasi džiaugsmingais tų švenčių linkėjimais. Net ir atgimusi gamta, tarsi, pritaria tam neapimamam džiaugsmui, ir, mes, visi, pakartojame garbingą ir iškilmingą džiaugsmą Bažnyčios dvasioje: "Tai diena, kurią Viešpats yra padaręs: džiaugkimės ir linksminkimės joje!" — Tie žodžiai džiaugsmingai atsiliepia tikinčiųjų širdyse ir mums apreiškia garbingąjį Kristaus Atsikėlimą.

Garbingųjų Šv. Velykų šventė galingai įrodo mūsų tikėjimo tikrumą, kurs yra grįstas Viešpaties ir Išganytojo Jėzaus Kristaus atsikėlimu iš numirusių. Juk Šventasis Povilas reikšmingai įrodo tai, kuomet skelbia: "Jei Kristus neatsikėlė, tai mūsų apsakymas yra tuščias, tuščias ir jūsų tikėjimas" (I Kor. XV, 14).

Garbingųjų Šv. Velykų šventė mums taip pat apreiškia, kad po mirties yra gyvenimas, tas gyvenimas, dėl kurio gyvename, triūsiam ir mirštame; gyvenimas, kurio tikringumą ir garbingumą Pats Jėzus Kristus, atsikėlęs, užtikrino, nes Didžiasai Apaštalas reikšmingai kalba: "Jei nėra mirusiųjų prisikėlimo, tai nė Kristus neatsikėlė" (I Kor. XV, 13). Taigi, Šv. Velykų šventė yra garbingiausioji dienų diena, nes tą dieną Jėzus Kristus atsikėlė, tikrai atsikėlė iš numiru-

sių, nugalėdamas Savo ir žmonių priešus, ir pačią mirtį.

Sielvartojanti žmonija būtų tebetūnojusi tamsybėje, jei Jėzus Kristus nebūtų atsikėlęs iš numirusių. Tai visa, sulaukus garbingųjų Šv. Velykų šventės, mums priduoja gausnesnio džiaugsmo ir žmonių širdis pripildo beribe laime, nes Jėzus Kristus, Pasaulio Išgelbėtojas, tikrai atsikėlė iš numirusių.

Jėzus Kristus, atsikeldamas iš numirusių, galėjo pirmiausiai pasirodyti Jeruzalėje, vienuoje, kad visi matytų ir įtikėtų. Tačiau, Jis pirma pasirodė ištikimiams ir mylimiems Savo apaštalams, ir jiems tarė: "Aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigai" (Mat. XXVIII, 20). Pas apaštalus kilo kilniausias neapsakomo džiaugsmo ūpas, nes įvyko Kristaus žodžių išsipildymas: "Jūsų širdys džiaugsis, ir jūsų džiaugsmo niekas iš jūsų neatims" (Jon. XVI, 22).

Tuomi Piloto puikybė tapo sugriauta, Erodas buvo nužemintas, Kajifas drebėjo ir bijojo, kad neprarastų savo užlamos vietos, žydai susimaišė ir tapo nugalėti, ir žmonių minios Jeruzalėje, atsivertusios šimtininko liūdijimu: "Tikrai Šitas buvo Dievo Sūnus!" ir Kristus jų tarpe, visiems davė gausnesnio džiaugsmo, visus įkvėpė šventąja palaima, ir pamaldžios sielos persipildė beribe laime ir neišreiškiamu džiaugsmu.

Todėl, visi džiaugiasi ir iškilmingai gies-ta: "Tavo atsikėlime, Kristau, aleliuja! Dangus ir zemē linksmiasi, aleliuja!" — Tie žodžiai laiko branduolį viso linksmojo džiaugsmo, kuriuo per Šv. Velykas kupinai prisipildo mūsų širdys. Tas šventasis garbingųjų Šv. Velykų džiaugsmas pralinksmino ir patį Dangų, nes zemēn siuntė pasiuntinius. "Viešpaties angelas nužengė iš Dangaus" (Mat. XXVIII, 2), mums sako Evangelistas, kad nuristų akmenį ir apreikštų garbingojo Kristaus Atsikėlimo misteriją apaštalams ir dievotoms moteriškėms.

"Tavo atsikėlime, Kristau, aleliuja! Dangus ir zemē linksmiasi, aleliuja!" Garbingųjų Šv. Velykų šventės džiaugsmas pripil-

dė visą žemę, ir ji, tarsi, išsijudino iš to didelio ir neapsakomo džiaugsmo: “Ir štai pasidarė didelis žemės drebėjimas” (Mat. XXVIII, 3). Gi žemė turėjo savo tikslą sudrebėti ir džiaugtis, nes ji leido medį, per kurį mums atėjo išganymas. Tas Kryžiaus medis tapo Gyvenimo medžiu.

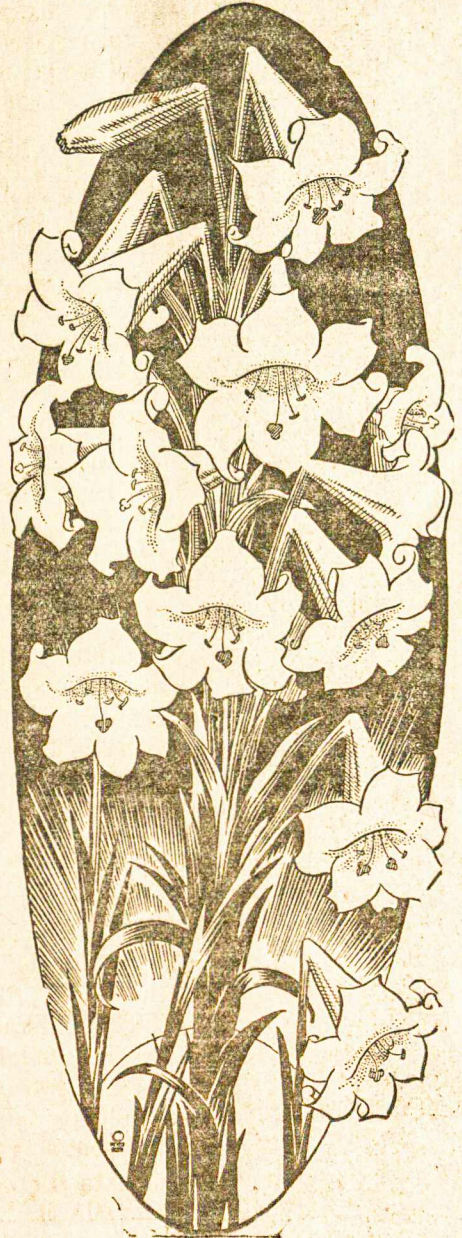
“Tavo atsikėlime, Kristau, aleliuja!” Atsikėlimo džiaugsmu taip pat dalinosi ir palaimintųjų sielos, esančios pragaruose, nes Jėzus Kristus, nužengdamas į pragarus, sutriuškino vario vartus ir panaikino geležinius retėžius, ir atidarė Dangaus vartus į amžinosios laimės gyvenimą. “Ir kapai atsidarė, ir daug kūnų šventųjų, kurie buvo užnigę, kėlėsi iš mirusiųjų. O po Jo prisikėlimo, išėjo iš kapo, jie atėjo į šventąjį miestą ir pasirodė daugeliui” (Mat. XXVII, 52—53).

“Tavo atsikėlime, Kristau, aleliuja!” Garbingųjų Šv. Velykų šventės džiaugsmą papildo, ir iškilmingos Bažnyčios ceremonijos, šventoji liturgija ir žavėtina muzika. Tą dieną išsvargusi žmonija atsikelia iš nuovargio ir prispaudimo, pamiršta skurdą ir vargus, kad persiimtų Garbingojo Kristaus Atsikėlimo dvasia ir džiaugtųsi Garbingojo Jo Atsikėlimo garbe. Jei apaštalai buvo apinti didelio ir beribio džiaugsmo, kai jie pamatė garbingai atsikėlusį Viešpatį, tuo didesnis ir gausnis yra mūsų džiaugsmas! Tą dieną, galima sakyti, kad ir mums patiems įvyksta Jėzaus Kristaus žodžių išsipildymas: “Jūsų širdys džiaugsis, ir jūsų džiaugsmo nielas iš jūsų neatims” (Jon. XVI, 22).

“Tavo atsikėlime, Kristau, aleliuja! Dangus ir žemė linksmiasi, aleliuja!” Taigi, visi skubėkime pas Tą, Kurs nugalėjo mirtį, šėtoną, pragarą, ir, Kurs garbingai atsikėlė iš numirusiųjų, atidarydamas Dangaus vartus amžinajai mūsų laimei, ir melskimės: — Mes garbiname Tave, garbingasai atsikėlęs mūsų Atpirkėjau ir Išganytojau! Ir nuoširdžiai pasveikiname Tave, garbe spindintis mūsų Išgelbėtojau, su garbinga Tavo pergale, kurią apturėjai ant pragaro, nuodėmės ir mirties. Dėl to, nuolankiai meldžiamė Tavęs, garbingasis Nugalėtojau ir Vieš-

patie, suteik mums tą malonę, kad ir mes pergaleję pasaulį, šėtoną ir kūno pageidimus, galėtume su Tavimi ir šventaisiais amžinai viešpatauti Dangaus amžinoje laimėje.

PASIRYŽIMAS: Dažnai sakykime patys sau: “Aš visa galiu Tave, Kurs stiprina mane” (Pil. IV, 13).

MIRTIS KRITO, KRISTUS KĖLĖS, ALELIUJA!

VIEŠPATS IŠ TIKRO KĒLĒS, ALELIUJA!

Gerieji Rēmējai ir Skaitytojai:

Garbingoje Kristaus Prisikēlimo dienoje teiktēs priimti mūsu nuoširdiausius sveikinimus ir gausingiausius linkėjimus. Linkime, kad Prisikēlēs Išganytojas dangiškuju malonių turtais Jus visus nuolat lydėdamas, gausiai laimintų Jūsų darbus ir leistų kuo ilgiausiai džiaugtis Velykų šventės džiaugsmu.

Giliai Jus gerbiančios,
“LAIVO” REDAKCIJA IR
ADMINISTRACIJA

Kristus Kėlės!..

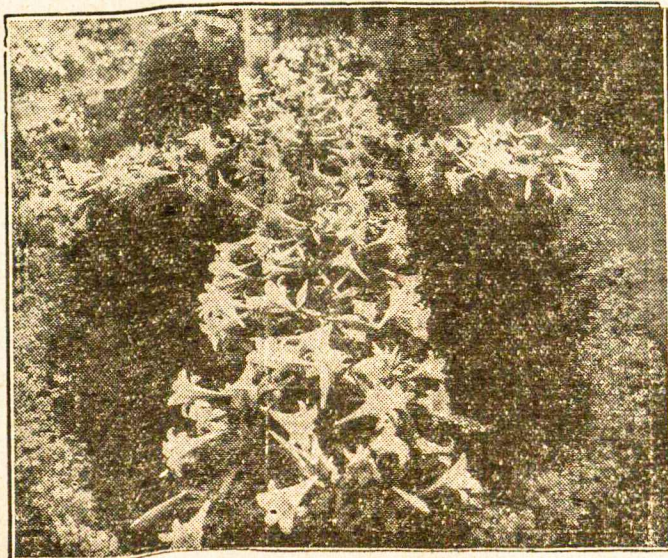
Gaudžia, skrieja balsas varpo
Per giedrias dangaus erdves
Ir anksti prikėlęs žmones
Į bažnyčią juos atves.

Kristus kėlės! — Štai, Velykos! —
Tai linksmiausia valanda!
Ir mažai namie kas likęs, —
Namie likti nēr kada.

Kristus kėlės Aleliuja! —
Džiaugias, šypsosi visi:
• Ir turtuolių puikūs rūmai,
Ir vargdieniai, ir basi.

Kristus kėlės! Kristus kėlės! —
Štai, apreiškia vyturys
Ir išlindęs iš po žemės
Šypsos saulės spindulys.

Alleliuja! — Kristus kėlės! —
Skamba kalnuos ir laukuos.
Džiūsta skausmo ašarėlės, —
Jis nuliūdusius paguos.

Kristus kėlės! Kristus kėlės!
Atsikelkime ir mes
Ir pamėkime žydrąsias
Mėlyno dangaus gelmes.

Kastytis

LIŪDNOS ŠVENTĖS

MANO bažnyčios varpai pranešė žmonėms linksmą naujieną: "Kristus kėlės, Aleliuja!" Žmonių veidus dabino šypsena, o jų sielose — šventi jausmai. Minios žmonių plaukia, eina į bažnyčią. Daug pagonių eina... Bažnyčioje pasidarius ankšta — altorius prirengtas lauke. Šv. Mišios prasidėjo 7 val. ryto. Nė pirmos rūšies giesmininkai gieda, bet turbūt, giedojimas Dievui patiko — nes Dievas vertina žmonių geros valios pastangas. Trys šimtai vaikų ėjo prie šv. Komunijos. Tiktai misijonierius gali savyje jausti koks džiaugsmas širdyje, kai matai tokį reginį. Juk taip neseniai, tie vaikai buvo pagoniukai. Aš taip džiaugiaus, kad nei nejutau saulės karštų spindulių ant mano galvos.

Devintą valandą užsibaigė pamaldos.

Parapija džiaugiasi. Tada, indijonų vadas davė kiekvienam vaikui po mėsos gabalėlį ir ryžių saują. Čia ir ten, vaikai užkūrė ugnį — rengėsi pusryčiauti. Tuo pačiu laiku, kiti vaikai maudosi upėje.

Aš atsisėdau pusryčiauti, tik štai atleikia berniukas šaukdamas pilnu balsu: "Tėve, atei greitai, vaikas skęsta upėje!" Veikiai atsikėliau nuo žemės ir nubėgau į nurodytą vietą. Didelis suanišimas. Vieni berniukai nardėsi upėje, o kiti atsisėdę ant kranto gailiai verkė savo dingusio draugo. Nors kučiojo, bet vienas vaikas man papasakojo, kas atsitiko.

Vonda, pagoniukas, bandė kitiems vaikams parodyti kaip gerai jis moka nardyti. Kiti išpėjo Vondą, užteks nardyti, nes jis jau pavargęs, o upė gili. Vonda bandė dar kartą panerti — bet šį kartą jis neiškilo ant viršaus...

Mano mokytojai mokėjo gerai plaukti, tai aš kviečiau juos pagalbon. Jie greit atlėkė ir truputį pasilsėję, šoko į vandenį. Deja, jie nesurado skenduolio. Gale upės srovė nunešė vaiką. Ši vieta gili. Daug ieškojo, bet skenduolio nei vienas iš nardytojų nesuranda.

O čia aš ant kranto kankinuosi — vaikas gal miršta, o mes nieko negalime jam padėti. Vienas iš mokytojų, dar kartą šoko į

upę ir savo rankose laikė vaiką. Pasigirdo graudūs verksmai ir raudojimai. Ant kranto, aš suteikiau vaikui sąlyginį krikštą, nes gal jame buvo gyvybės kibirkštis. Ilgai bandėme skenduolį atgaivinti, bet veltui. Vaikai garsiai meldžiasi. Mūsų pastangos atgaivinti vaiką — vistiek nuėjo niekais. Jo akys pasiliko stiklinės ir jame jokios gyvybės ženklų nematyti. Vargšas! Tą rytą, jis išėjo iš namų, kaip gyvas sidabras, dalyvauti mūsų Velykų iškilmėse. Dabar, kiti vaikai grįžo be jo, ir turės pranešti skenduolio tėvams, broliams ir seserims, kad jis mirė.

Numirėlių nunešė į mano namą. Vyrai išėjo duobę kastų. Po pietų, penktą valandą įvyko laidotuvės. Vaikas rengėsi prie krikšto, bet nesulaukė tos gražios dienos. Bet, be abejonės Dievas atmins to vaiko ilgą valandas praleistas katekizmo klasėje kaipogeismą priimti krikštą. Taigi, galima tikėtis, kad tas vaikas dabar džiaugiasi danguje.

p-lė Ona Loughnane, šv. Kazimiero akademikė groja vargonais akademijos koplyčioje.

... (Chicago American klisė, dėka S. Piežos)

Kun. Al. Bublys, M. I. C.

Švenčiausioji Dievo Motina Per Velykas

VELYKOS! Kaip tai brangus kiekvienai katalikiškai širdžiai žodis! Kaip kiekvieną mūsų džiugina ši šventė! Kodėl? Gi todėl, kad ji primena mums, jog Jėzus Kristus, per Velykas prisikeldamas iš numirėlių, tikriausiai įrodė, jog Jis yra tikrai žadėtasis Mesijas, Išganytojas pasaulio, tikrasis Dievas - Žmogus! O jei šitaip yra, tai jau ir visa, ko Jis mus mokydavo ir dabar moko per savo įsteigtą R. K. Bažnyčią, yra tikroji tiesa, visa, ką tik Jis buvo žadėjęs, išsipildys; o, kas seka, ir mums čia ant žemės vargstantiems yra tikros vilties prisikelti iš savo vargų ir nelaimių, skausmų ir pabaisos, ir pakilti į Jojo žadėtąją vietą danguje, kur nebebus jokio vargo, tik vien amžinoji ramybė ir džiaugsmas!

Šis Jėzaus prisikėlimo įvykis yra tai tikrai istorinis, lygiai taip, kaip kad tikra, jog Titus buvo sugriovęs Jeruzalės miestą, jog žydai išblaškyti po visą pasaulį, jog buvo buvęs pasaulinis karas, jog lenkai, grasydami ginklais, privertė Lietuvą užmegsti kaimyniškus santykius!

Ypač plačiai apie Jėzaus prisikėlimą aprašinėja šventieji 4 evangelijų autoriai. Tačiau, skaitant jas, metasi akin, paviršutiniškai žiūrint, gan keistas dalykas, būtent: jie plačiai apskatinėja apie iš numirėlių prisikėlusiojo Išganytojo pasirodymą Magdalietai, Apaštalams ir kitiems, o nė žodžio nerašo apie Jo pasirodymą savo Motinai, Švenčiausiajai Marijai! Argi tai būtų galimas dalykas, kad Jėzus, tas paklusniausias Marijos Sūnus, dvilype — dieviškąja ir sūniškąja — meile taip Ją mylįs, būtų pirma pasirodęs buvusiai viešai ištvirkėlei, kad ir atgailojančiai, o ne savo mylimiausiai, paties Dievo Tėvo Jam parinktajai Motinai, Nekalčiausiajai Panelei Marijai?.

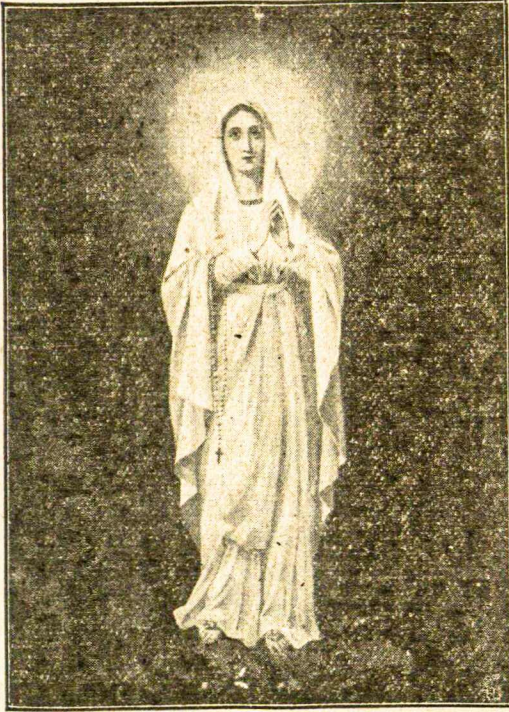
Štai, šventieji gvildentojai šv. Rašto šitaip aiškina šią, neva, keistenybę: 1. Evangelijų šv. autoriams, aprašinėjant Jėzaus prisikėlimą, visų pirma rūpėję nurodyti patikinieji liūdininkai, tikrai mačiusieji Jėzų prisikėlusį. Šiuo atveju Marija, kaipo Jėzaus Motina, negalėjo būti liūdininkė, kadangi

niekas Jos paliūdymu nebūtų tikėjęs; taigi, jie Jos ir nepamini. 2. Be šio dar, kas sugebėtų tinkamai nupasakoti tuos jausmus, kurie buvo žerėję jų širdyse šitokioj valandoje, tuos žodžius, kurie liejosi iš jų širdžių?! Jei šv. Jonui buvo pritrūkę žodžių aprašyti Marijos, stovinčios prie kryžiaus, jausmai, ir jis buvo pasitenkinęs tik vienu žodžiu: "Stabat" (stovėjo); tai jau, regimai, ir Evangelijų autoriams pristigę drąsos tai aprašyti! 3. Pagaliau, jiems ir nereikėjo tai ir minėti, kadangi savaime visiems buvo aišku, jog šitoks Sūnus negalėjo nepasirodyti savo tokiai Motinai pirmajai, kadangi tai būtų buvę Jai perskaudu!

Šitaip visų ir tikėta. Tai tvirtina gyvenusių 4-me šimtymetį garsusis Milano vyskupas, šv. Ambrosius. Tą patį savo eilėse aprašo ir kiek vėliau gyvenusis poetas Sedulius. Anot abiejų, būta bendro manymo, jog Jėzus visų pirma buvo pasirodęs savo Motinai. Šitokią tradiciją (senųjų pasakojimą) pažymėjo savo raštuose ir arabų istorininkas Ismaelis, Ali sūnus, pridėdamas nuo savęs, jog Kristus iš aukštybių nuženkęs nušluostytų nuo verkiančios Motinos akių ašaras.

Kad šitaip visų tikėta, tai priparodo kad ir pastatyta TT. Pranciškiečių "Pasirodymo Marijai" koplyčia, stovinti toj vietoj, kur pagal tradiciją Jėzus pasirodęs Marijai tučtuojau po prisikėlimo.

Viena šitokių tradicijų apskatinėja, jog kartu su šventomis moterimis ėjusi karsto link ir Dievo Motina. Joms būtinant, staiga pasigirdęs didelis dundenimas, lyg kad bausis sprogimas karsto vietoje. Dievo Motina supratusi, jog tai Jos Sūnaus prisikelta iš numirėlių, ir Ji atsilikusi nuo kitų išgąsdintųjų moterų, manančiųjų, jog atsikartojančios penktadienio baisenybės! Ji atsišliejusi Fygmedžio ilsėjosi, pilna vilties ir džiaugsmo širdimi. Kitos moterys, prisiartinusios prie karsto, neberadusios ten nieko, tik du angelų, taip, kaip tai aprašinėja Evangelijos. Kaip tik tuo pačiu laikotarpiu prisiartinęs prie Dievo Motinos Jos Sūnus, iš nu-

mirėlių prisikėlusis, jauno, skaistaus vyro pavidale...

Ar šiaip, ar taip bebūtų, visvien visų tikrai manyta, jog Jėzus visų pirma pasirodęs savo Motinai po prisikėlimo. Šiam manymui pritaria ir R. K. Bažnyčia.

Kokie jausmai plakė šioj valandoj Jėzus ir Marijos širdyse, kokiais žodžiais tai buvo išreikšta, tai kas gal atspėti, kas gal suprasti?! Tuščia būtų tai ir mėginti atvaizduoti! tai būtų net blevyzga! Rasit, jei gailėstingasis Išganytojas, gailėstingiausiajai Motinai užtariant, leis apsigyventi danguje, tai sužinosime. Galima tik spėti, jog Jėzus Motinos meilingiausioji širdelė prisipldė tokia ramybe ir džiaugsmu, kokių mes ir danguj būdami neturėsime, kadangi šitokios laimės esame neverti!

Ir kaipgi tai Sopulingiausiajai Motinai nusiraminti? Kaipgi nepradziugt? Gi pasibaigė Jos visi vargai, rūpesniai ir skausmai! Jos meiliausiajam Sūnui irgi nebereikės daugiau kentėti, kadangi Jis savo dangiškajam Tėvui pilnai jau atsilygino už žmonijos praskaltimus! Taigi, ir džiaugėsi Dievo Motina be galo, be saiko! Džiaugėsi dangiškuoju

džiaugsmu!

Tačiau, pažįstant Švenčiausios Marijos meilę žmonijai, prisimenant, jog Jai kabančiojo ant kryžiaus Išganytojo buvo įsakyta būti visų žmonių motina, galima drąsiai tvirtinti, jog Josios širdelė džiaugėsi ne vien dėl savo laimės, bet, rasit dar labiau, dėl žmonijos laimės!

Gi Ji, būdama "Tšminties Sostas", geriau už visus buvo supratusi, jog Jėzaus prisikėlimas pakeis bailius Apaštalus ir mokinčius į drąsius. Jojo mokslo skelbėjus, kurie po visą pasaulį išnešios tikrosios meilės mokslą, nesigailėdami nei vargo, nei net savo gyvybės!

Ji buvo pramačiusi, jog šis mokslas, lyg skaisčiausioji saulėlė, apšvies žmonių protus, parodydamas tikrąjį gyvenimo tikslą ir būdą laimei pasiekti; jog stiprinančios ir gaivinančios meilės kaitra suminkštins sušvėrėjusios žmonijos širdis; jog nuo šio laiko pradės atgauti savo teises ir moterys, ir vergai, ir vargšai; jog labdarybė pradės glausti prie savo jautrios krūtinės našles ir našlaičius, įvairius paliegėlius, apleistusius ir prispaustuosius; jog nusidėjėliai pulkų pulkais pradės glaustis prie kryžiaus, lyg Magdaliėtės, šauktis pasigailėjimo, lyg Dyzmas piktadaris; jog dieną naktis, be paliovos būrių būriai palaimintųjų plauks dangun pro Jėzaus kančių atvertus dangaus karalystės vartus!

Ji dėviškosios meilės akimis matė kasdienę karštos meilės Aukščiausiajam pagarbą, einančią iš be paliovos laikomų šv. Mišių, kasdienių šv. Komunijų, gausių labdarybės gerųjų darbų!

Ji numatė ir savo uždavinį danguje, kai po Motinos Tarpininkės, Užtarėjos, Sutarkintojos, Apšvietėjos ir Gelbėtojos!

Ji pramatė, jog nuo šiol iki pasaulio pabaigos iš Kryžiaus gausiai plauks malonės visai žmonijai, t. y. Jos globai pavestiems vaikams! Kokia motina nesirūpina savo vaikais, nesidžiaugia jų džiaugsmais? Tai kas ir besirūpinti apie Švenčiausiąją Dievą ir mūsų Motiną!

Tai gerai supranta ir R. K. Bažnyčia, ta Jėzaus įsteigtoji bendrovė, žmonių sieloms vesti išganyto keliu. Šio dėliai ji ir mus ragina džiaugtis šia didžiausia katalikų šve-

nte ir tą dieną ypatingu būdu kreiptis į gailėstingiausiąją Motiną, per kurią Jėzus dalinėja malones žmonėms, ir kartu džiaugtis su Ja, giedant su visa Bažnyčia: "Džiaugkis dangaus Karalienė, kadangi tasai, kuri nupelnei nešioti, prisikėlė, kaip buvo žadėjęs! Melsk už mus Viešpatį! Džiaugkis ir linksminkis Panelė Marija, kadangi tikrai prisikėlė!"

Po šio Bažnyčia prideda maldą į Viešpatį: "Dieve, kurs per tavo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus prisikėlimą teikės pradžiuginti pasaulį; duok mums, meldžiamie, per Jojo Gimdytoją, Panelę Mariją, pasiekti amžinojo gyvenimo džiaugsmus. Per tą patį Kristų, mūsų Viešpatį. Amen!"

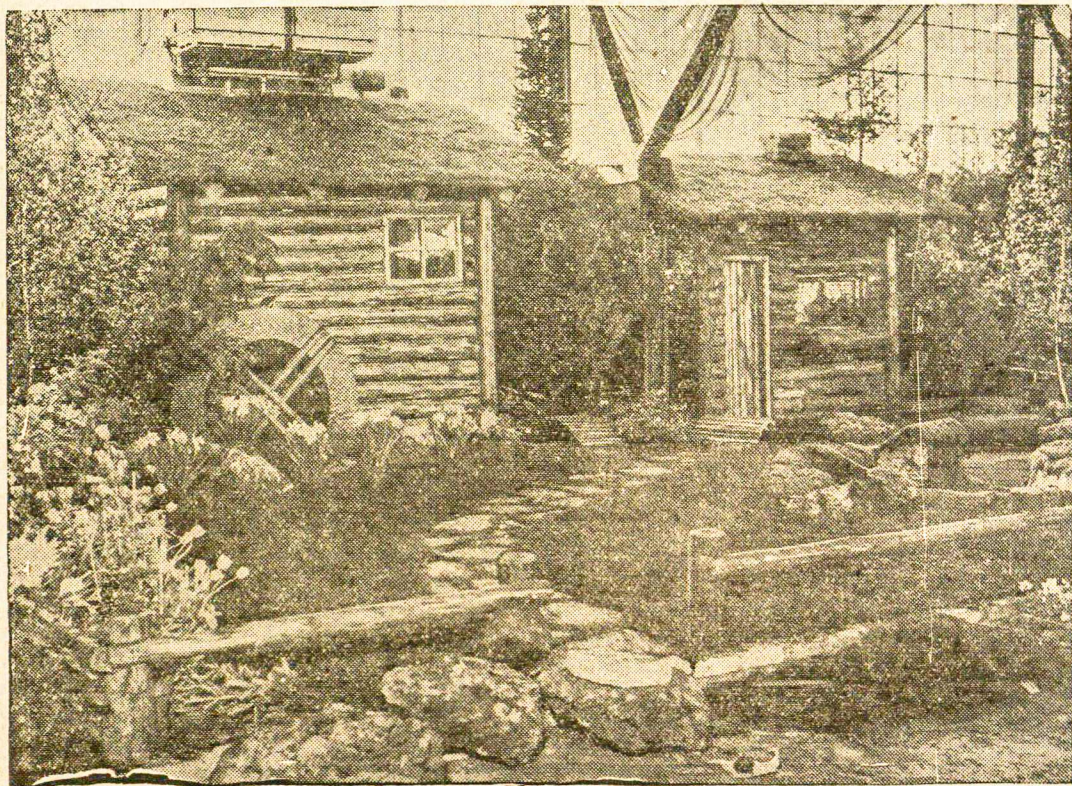
Džiaugkimės tad, ypatingai šiandien, kadangi ypač šiandien Jo trokšta mus pradžiuginti ir kadangi, kas nuoširdžiai kreipias į šią savo dangiškąją Motinėle, to nuliūdimai virs džiaugsmu! Tad, ypatingai šiandien kreipkimės į šią mūsų Užtarėją, melsdamies

į Ją užtarti ir už mūsų nelaimingą tėvynę Lietuvą, kad ji prisikeltų iš priešų vergijos ir virstų pilnai nepriklausoma ir myliučia Dievą ir Mariją tėvyne, kuri jau iš seno buvo vadinama "Mariana", t. y. "Marijos Kraštas!" Marijos globoje nežūsime! Taigi "Aleliuja, aleliuja, aleliuja!"

"Greitai susitaikink su savo priešininku, kol dar tebesi draug su juo kelyje, kad kartais tavo priešininkas nepaduoūtų tavęs teisėjui, teisėjas nepaduoūtų tavęs budeliui, ir kad nebūtumei į kalėjimą. Ištiesu, aš (Jėzus) sakau tau, tu neišeisi iš ten, kolei neatiduosi paskutinio skatiko." (Mato V, 25, 26).

"Jei jūsų teisybė nebus pilnesnė, kaip Rašto žinovų ir parisiečių, jūs neįeisite į dangaus karalystę." (Mato V, 20).

"Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižadada pats savęs, tegu kasdien neša savo kryžių ir tegu seka manim." (Luk. IX, 23.)

Jaukus kampelis. Maywood Daržininkystė : klūbo paviljonas gėlių parodoj Navy pier, Chicagoj.

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Padovanojo Varpus Bažnyčiai

Chicago, Ill. — Robertas Gore, buvęs Puerto Rico gubernatorius padovanojo varpus savo parapijos bažnyčiai. Šv. Edmundo parap. mokyklą yra užbaigę jo devyni vaikai. Dėkingumo ženklui tas geradaris ir varpus paaukojo parapijai.

Jūreiviai Priėmė Sutvirtinimo Sakramentą

Newport, R. I. — Providence vyskupijos vyskupas F. Keough suteikė 35 jūreiviams sutvirtinimo sakramentą. Šitame Newporto mieste yra garsi jūreivystės mokykla ir tai pirmą kartą, kad vyskupas suteikė sutvirtinimo sakramentą toje vietoje.

Suorganizuos Katalikišką Jaunimą

Montreal, Kanada. — Čia neužilgo sujungs visą katalikišką jaunimą į galingą draugiją. Apaštališkas delegatas, prelatas U. Mazzoni yra paėmęs vadovaujamą rolę tame darbe. Manoma, kad rudenyje Kanados kat. jaunimas bus susitelkęs į didelę Federaciją.

Rusai Ištrėmė Du Žmones

Fribourg, Šveicarija. — Katalikiškų laikraščių žiniomis, sakoma, kad raudonųjų teismas ištrėmė vyrą su savo žmona į Šiberiją. Jie nusikalto tuomi, kad klausėsi katalikiškos programos per radio iš Lenkijos. Be to, jie kaltinami būk darę užrašus iš to, ką jie girdėjo per radio.

Dominikonas Keliauja Po Visą Pasaulį

New York, N. Y. — Neužilgo tėvas M. Gillet, dominikonų vyresnysis baigs kelionę po visą pasaulį. Mat, jis kaip vienuolijos vyriausias vadas turi aplankyti kiekvieną dominikonų namą, pažiūrėti kokius darbus dirba, kokia pažanga padaryta ir t.t. Toks visų vienuolijos namų aplankymas yra būtinas ir Bažnyčios įsakytas.

Sukūrė Naujas Parapijas

Roma, Italija. — Šiomis dienomis, buvo sukurta 34 naujos parapijos Romoje. Taipgi

36 bažnyčios atstatytos ir 65 naujos koplyčios pastatytos. Visa tai rodo, kad gyven-tojų skaičius Romoje auga.

Kristaus Kančią Pasakos Per Radio

Washington, D. C. — Didįjį šeštadienį Katalikų Radio valandoje bus atpasakota Kristaus Kančia. Ši programa bus skiriama komunistams. Visos svarbesnės stotys perduos tą programą.

Vokiečiai Suėmė Vienuolius

Salzburg, Austrija. — Pranešama, kad vienoje vietoje vokiečiai naziai suėmė 5 vienuolius benediktinus už neleidimą policijos peržiūrėti vienuolijos knygas. Dviem vienuoliams neleido net pasiimti nei šv. Rašto, nei savo brevijoriaus.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Pagerbs Kun. Vaičiūna

Cicero, Ill. — Šv. Antano parap. ruošia pagerbimo puotą savo kleb. kun. J. Vaičiūnui. Mat, Lietuvos valdžia įvertino kun. klebono darbuote ir suteikė jam Gedimono ordiną. Ordino įteikimo proga Šv. Antano parapija smarkiai pasiryžo kuo gražiausiai pagerbti savo mylimą kleboną.

Naujas Kapelionas

Newtown, Pa. — Kun. P. Vasiliauskas, užėmė kapeliono vietą seselių Kazimieriečių high school Viloje Juozapo ir Marijos. Be to, kun. kapelionui teks mokinti akademikes lietuvių kalbos, tikybos ir istorijos.

Lietuviškos Knygos Viešame Knygyne

Waterbury, Conn. — Viešas Silas Bronson knygynas yra gavęs daug naujų knygų iš Lietuvos. Patartina tiems, kurie lietuvių kalba naudojami, sunaudoti savo laisvą laiką skaitant geras lietuviškas knygas.

Lankėsi J. E. Vyskupas

Cleveland, Ohio. — Kovo mėnesio pabaigoje atsilankė į Šv. Jurgio bažnyčią vyskupas McFadden. Jis suteikė vaikučiams suvirtinimo sakramentą. Žmonių prisirinko pilna bažnyčia. Ekselencija vyskupas gražiai atsiliepė apie mokytojas — seseris Pranciškietes.

Chicagos Lietuviams Patiko

Chicago, Ill. — Kovo 31 d., "Chicago American" laidoje tilpo puslapis skirtas vien Šv. Kazimiero Akademijai. Visi straipsniai ir paveiksai gražiai parodė ką toji lietuvių akademija veikia ir yra padariusi mokslo srityje. Tą dieną sakoma, kad "Chicago American" kelis tūkstančius ekstra kopijų pardavė. Sveikiname lietuvių akademiją.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Vaikų Darželis ir Prieglauda

Rietavas. — Neturtingiesiems vaikams Rietave yra vaikų darželis. Darželio išlaikymas atsieina į metus 3000 lt. Taip pat pavyzdinčiai gražiai laikoma ir senelių prieglauda, kurioje yra dabar apie 60 senelių. Prieglaudos išlaikymas pereinamais metais atsiėjo 9645.55 lt., kurie beveik visi yra surinkti iš gausių visuomenės aukų, nes prieglauda savo žemės neturi, o pašalpa nedidelė. Pernai pastatyta speciali pirtis, kuria seneliai kas savaitę gali naudotis. Prieglauda talpinasi dviejų aukštų mūriniame name. Taip gražiai tvarkomų labdarybės darbų, kaip Rietave, vargu kur ar rasime.

Didžiausias Paveikslas Kaune

Kaunas. — Statomajai Kaune Prisikėlimo bažnyčiai, mūsų menininkai nori padaryti didžiulį drobinį paveikslą, kuris bus didžiausias visoje Europoje. Paveikslas kainuotų 30,000 litų. Vedamos derybos.

Viršutinėje paveikslo dalyje numatyta atvaizduoti Kristaus Prisikėlimą. Apatinėje paveikslo dalyje norima atvaizduoti simbolinį lietuvių tautos atgimimą - prisikėlimą. Už sukrypusių lietuviškų kryžių ir koplyčių iš atbundančių kaimų kils didingas Vytis. Kiek žemiau bus atvaizduotas, kaip iš senovės lietuvių didvyrių dvasios gimsta karžygėška savanorių kariuomenė. Triumfuojanti Kristaus Prisikėlimo figūra apšviesta skaidriais spinduliais ir tais pat spinduliais apšviesta iš amžių miego besikelianti lietuvių tauta sudarys tikrai įspūdingą meno kūrinį.

Kova Su Kenkėjais

Parodyti vaismedžių purškymo naudą kovoje su sodų kenkėjais, žemės Ūkio Rūmai jau kelinti metai varo atitinkamą propagandą. Tuo tikslu ūkininkams duodama nemokamai naudotis ne tik purškintuvai, bet ir atitinkami vaismedžių purškinimui reikalingi skysčiai. Sodus parenka ir pačiam purškinimui vadovauja dirbė apskrityje žemės ūkio šakų instruktoriai. Vienam sodui nemokamai duodama skysčių iki 50 vaismedžių apipurkšti.

Paroda Naminės Degtinės Žalai Pavaizduoti

Kaunas. — Valstybės saugumo departamento rūpesčiu šiemet bus rengiama paroda naminės degtinės žalai pavaizduoti. Kaune paroda įvyks birželio mėn. pabaigoje. Mat, tuo metu įvyks "Pavasario" kongresas, Tautinė Olimpiada — daugiau žmonių galės ją pamatyti. Iš Kauno paroda lankys ir provinciją.

Apleistas Rašytojo Kapas

Švėkšna. — Švėkšnos katalikų kapinėse yra palaidotas žymus mūsų tautos veikėjas ir praeito šimtmečio lietuvių rašytojas kun. Miežinis. Pastaruoju laiku šio mums visiems žinomo didelių nuopelnų vyro mūsų tautai kapas yra labai apleistas: kryželis pakrypus, duobės viršaus jau kaip ir nebežymu.

Šiais metais sukanka lygiai 50 metų nuo kunigo Miežinio mirties (jis mirė 1898 m. Švėkšnoj). Jau nors šią to mums brangaus

Remkite Pirmosios Amer. Liet. Marianapolio Kolegijos Naują Statybą!

AUKAS SIŪSKITE ŠIUO ADRESU:

Kunigas JONAS K. NAVICKAS, M.I.C. — Marianapolis College — Thompson, Conn.

vyro mirties sukaktį minint, reikėtų jo kapą kokiai nors organizacijai (pavyzdžiui, kad ir pavasarininkams) atitinkamai sutvarkyti. Mirusiems mūsų tautos veteranams turi būti atiduota didelė pagarba!

Pavasarių Teš Bažnyčios Statymo Darbus

Kvedarna. — Didžiojo karo metu Kvedarnos bažnyčia buvo sugriauta ir sudeginta. Parapijiečiai bažnyčios neturėjo iki šių laikų, o pamaldos, visą laiką buvo laikomos sukaltoje lentų kopyltėlėje. Prieš porą metų, parapijos klebono kun. Latvio pastangomis, pradėta statyti Kvedarnoje graži mūrinė bažnyčia. Iki pereito rudenio išmūrytos sienos ir pavasarių bus uždengtas stogas ir atliekami vidaus įrengimai.

Jonas Biliūnas

Šiomet Biliūno mirties 30 metų sukaktis Lietuvoje. Ta proga Lietuvių Rašytojų Draugija, velionies našlė ir Anykščių inteligentai bei savivaldybė daro žygių, kad Biliūno palaikai būtų pargabenti iš Zakapano į Lietuvą.

Kai numirsiu, man pakaskit,
ant šventosios upės kranto,
kad matytų kapas sodžių,
kūdikėliu kur užaugau,
dainavo poetas prieš pat mirtį.

Biliūno mirties sukaktyje dabar daug rašoma apie patį Biliūną, apie jo jaunystę, kūrybą.

Tik be reikalo pirštu priduriamai rodomas Biliūno jaumtvės ateizmas (skaityk Dienovidžio Nr. 2 Antano Vienuolio atsiminimus). Biliūnas prieš mirdamas buvo religingas ir savo žmonai eilėraščių pareiškė tokį norą:

Tu, Julyte, mano kapą
žolynėliais apkaišysi,
tarpu rožių ir lelijų
man kryželį pastatysi.

Lietuvių christomatijose Biliūnas gyvena kaip klasikas beletristas. Kaip toks, jis Lietuvai be galo brangus. Kaip "Liūdnos pasakos", "Piestupio", "Brisiaus galo", "Kliudžiau" kūrėją pasitiks Lietuva į gimtąją žemę savo kaulais grįžtantį.

Kiek Surinkta Tautosakos

Šiomet Tautosakos Archyvas visame mūsų krašte labai stropiai reikalauja dainas, patarles,

priežodžius ir kt. vertingą liaudies kūrybą. Šiomis dienomis į Kauną buvo iškviesta Pabaisko valsčiaus Skominių kaimo ūkininkė Augustienė. Šiartį 80 metų amžiaus senutė Tautosakos Archyve dainavo net penkias dienas su nedidelėmis pertraukomis. Ji moka daugybę įvairiausių senų dainų, patarlių, padavimų, šokių, šoktinių dainų ir t.t. Per tą laiką Augustienė į fonografo plokšteles įdainavo net apie 100 atskirų dalykų.

1937 metais visame krašte Tautosakos Archyvas per savo korespondentus surinko 76-693 naujus tautosakos dalykus. Tautosakos Archyvas, stengdamasis kuo greičiau surinkti mūsų liaudies kūrybą, kuri kasdien nyksta, rinkėjus paskatina skubiau ir kruopščiau dirbti, o už tai jiems skiria atitinkamas premijas.

Jubiliejinė Konferencija Per Radiją

L. K. Moterų Draugijos 30 metų Jubiliejaus Konferencijos iškilmingos pamaldos iš Kauno Bazilikos kovo mėn. 20 d. pusė vienuoliktos buvo transliuojamos per radiją. Celebravo Vyskupas T. Matulionis, pamokslą sakė kun. K. Barauskas.

Radiofone buvo skaitomos L. K. Moterų Draugijos centro valdybos parūpintos pasakaitos: kovo mėn. 20 d. Dr. V. Karvelienė "Mūsų tautos didieji jubiliejai ir moterys".

JAUNI VYRAI!

Ar Jūs norėtumėte save paaukoti Dievui kaipo Broliukai Vienuoliai, tobulinant savo gyvenimą malda ir darbu vienuolyno ramybėje bei tyloje?

Jei moki kokį nors amatą, pašvesk jį Dievo tarnyboj! Jei nemoki jokio amato, mes Tamstą mielai išmokysim. Visą gerumą, kurs tavyje yra, paaukok geram tikslui ir tapk Broliuku Vienuoliu — Marijonu. Jei jauti savyje pašaukimą tapti Broliuku, dėl tolimesnių informacijų kreipkis į

REV. FATHER MASTER OF NOVICES
Marian Hills Seminary Hinsdale, Ill.

"Kristaus Karaliaus Laivas"

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokeskis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c